

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/39/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118212315
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:1118212315.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Turzu, členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Ladislava Mejstríka, v právnej veci žalobcu: doc. Ing. O. Q., CSc., nar. XX. XX. XXXX, bytom W. X, Z., zastúpeného Advokátskou kanceláriou Korytár s. r. o., so sídlom Sladovnícka 13, Trnava, IČO: 47 243 279, proti žalovaným: 1/ ECO-PAPIER Ružomberok, občianske združenie, so sídlom AK JUDr. Marián Alušic, advokát, Madačova 1/A, Ružomberok, IČO: 37 976 648, 2/ JUDr. W. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. X, Z., obaja zastúpení AK Castiglione s. r. o., so sídlom Námestie Martina Benku 10, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 51 635 046, o určení, že neboli prijaté alternatívne, že sú neplatné uznesenia členskej schôdze žalovaného 1/, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, č.k. 10C/30/2018-426 zo dňa 21. 12. 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaným **p r i z n á v a** proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa proti žalovaným domáhal určenia, že 1. nebolo prijaté uznesenie členskej schôdze občianskeho združenia ECO-PAPIER Ružomberok so sídlom Židovská 5, Bratislava, IČO: 37 976 648 zo 04. 07. 2016 o jeho odvolaní z funkcie predsedu, 2. nebolo prijaté jeho uznesenie o zvolení žalovaného 2/ do funkcie predsedu občianskeho združenia, 3. nebolo prijaté jeho uznesenie o zmene sídla adresy na adresu Advokátska kancelária JUDr. Marián Alušic, Madačova 1/A, Ružomberok, alternatívne aby určil 1. že uznesenie členskej schôdze občianskeho združenia o jeho odvolaní z funkcie predsedu je neplatné; 2. že uznesenie členskej schôdze o zvolení žalovaného 2/ do funkcie jeho predsedu je neplatné; 3. uznesenie členskej schôdze o zmene sídla adresy, je neplatné. Poukázal na to, že po tom, čo bol zrušený § 15 zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov, ktorý upravoval právo členov občianskeho združenia na súdnu ochranu v prípade, ak bolo rozhodnutie niektorého z orgánov nezákonné alebo odporujúce jeho stanovám, rozhodovanie o neplatnosti uznesenia členskej schôdze občianskeho združenia nepatrí do právomoci správnych súdov a nemôže byť prejednané podľa Správneho súdneho poriadku, ale jedná sa o spor podľa § 131 CSP (NS SR 1KO/19/2018, 1Ko/39/2019, 1KO/40/2018). Zo zápisnice a prezenčnej listiny z členskej schôdze občianskeho združenia ECO-PAPIER Ružomberok zo dňa 24. 07. 2008 vyplýva, že žalobca bol zvolený do funkcie predsedu, za podpredsedu bol zvolený JUDr. W. F. a za člena V. N., kedy došlo aj k zmene stanov tak, že predsedníctvo má troch členov, ktorých volí a odvoláva členská schôdza, funkčné obdobie je trojročné, avšak končí sa až zvolením nových členov predsedníctva, predseda a podpredseda sú štatutárnymi zástupcami a konajú menom občianskeho združenia samostatne. Počet zakladajúcich členov bol vedený v počte 6, podpisy ostatných zúčastnených osôb sú neidentifikované. Podľa stanov členom združenia môže byť aj občan SR, ktorý sa chce podieľať na dosahovaní jeho cieľa v prospech ostatných členov, pričom podmienkou členstva je podanie prihlášky a súhlas so stanovami.

Najvyšším orgánom občianskeho združenia je členská schôdza, ktorá sa skladá zo všetkých na nej prítomných zakladajúcich členov a riadnych členov a do jej pôsobnosti patrí najmä voľba a odvolanie členov predstavenstva, voľba a odvolanie predsedu. K stanovám bol prijatý dodatok č. 1 schválený členskou schôdzou 23. 07. 2010 a č. 2 z 30. 06. 2015, v zmysle ktorého členskú schôdzu zvoláva predsedníctvo pozvánkou odoslanou, osobne odovzdanou, telefonicky alebo elektronicky oznámením všetkým členom najmenej 14 dní vopred, pričom členská schôdza rozhoduje uznesením, ktoré je prijaté, ak súhlasne hlasovala za návrh nadpolovičná väčšina všetkých zakladajúcich členov a nadpolovičná väčšina prítomných riadnych členov, keď pri rovnosti hlasov má predseda dva hlasy. Uznesenie o voľbe/odvolaní predsedu a podpredsedu občianskeho združenia je prijaté, ak za návrh súhlasne hlasovalo 100 % zakladajúcich členov a zároveň 80 % všetkých riadnych členov. Podľa uznesenia členskej schôdze konanej 04. 07. 2016 došlo k schváleniu nových stanov združenia, k zmene sídla, voľbe nového predsedníctva (súdu bol predložený dôkaz - uznesenie zo dňa 04. 07. 2016 bez identifikácie predsedníctva). Za zmenu malo hlasovať 100 % prítomných zakladajúcich členov a 100 % ostatných riadnych členov. Podľa prezenčnej listiny členskej schôdze sa tejto zúčastnilo 5 členov, ktoré skutočnosti neboli medzi stranami sporné, pričom nebolo sporné ani to, že žalobca je členom Občianskeho združenia Ružomerský papier, ktoré vzniklo podľa registra občianskych združení dňa 11. 08. 2016. Spornými skutočnosťami zostalo, či žalobca má aktívnu vecnú legitímáciu v spore, teda či je členom združenia, riadne zvolanie členskej schôdze, na ktorej došlo k zmene predsedu a k zmene sídla, počet členov občianskeho združenia ECO-PAPIER Ružomberok a z uvedeného vyplývajúce dôsledky o platnosti/neplatnosti uznesení členskej schôdze. Aktívnu vecnú legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Vecnú legitímáciu, či už aktívnu (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnu (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) súd skúma vždy aj bez návrhu. V kontexte uvedeného bolo na žalobcovi preukázanie aktívnej vecnej legitímácie v spore, keďže žalovaní ju namietali, a teda preukázanie, že je členom občianskeho združenia v čase podania žaloby, a teda, že mu svedčí právo na jej podanie. Podľa platných stanov občianskeho združenia podmienkou členstva je podanie prihlášky a súhlas so stanovami. Aj keď žiadny dôkaz žalobca v tejto súvislosti netvrdil, jeho aktívnu vecnú legitímáciu odvodil od skutočnosti, že 24. 07. 2008 bol členskou schôdzou zvolený za predsedu občianskeho združenia, a teda zrejme bol v tom čase členom združenia, nakoľko zo stanov nevyplýva, že by sa predsedom mohla stať aj osoba, ktorá nie je jeho členom, na základe čoho je možné konštatovať, že tým, že 04. 07. 2016 bol z funkcie predsedu odvolaný, nezaniklo jeho členstvo. Žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia, že predmetné uznesenia členskej schôdze neboli prijaté, resp. sú neplatné, preto bolo na ňom preukázanie, že členská schôdza nebola riadne zvolaná a predmetné uznesenia neboli prijaté členskou schôdzou prijaté, čo bolo už konštatované v rámci rozhodovania o neodkladnom opatrení, pričom už krajský súd konštatoval, že len v rámci dokazovania vo veci samej je možné preukázať, že k zmene pôvodných údajov o predsedovi a sídle nedošlo. V tejto súvislosti konštatoval, že žalobca dôkazné bremeno neunesol. Poukázal na to, že žalobca má v prvom rade povinnosť tvrdenia a na podporu svojho tvrdenia podľa ust. § 132 CSP je povinný označiť dôkazy, pretože dôkazná iniciatíva súdu podľa § 185 CSP je obmedzená a jej presun je takmer bezvýhradne na strany sporu. Keďže vo veci sa jedná o sporové konanie, je navrhovanie dôkazov stranami časovo ohraničené sudcovskou koncentráciou konania a zákonnou koncentráciou konania, pričom prostriedky procesného útoku a obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, keby konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. V spore žalobca tvrdil, že nebola riadne zvolaná členská schôdza, nakoľko občianske združenie má 345 členov. Nepriložil však žiadny dôkaz o počte členov, napr. ich evidenciu, prihlášky a pod., pričom tento dôkaz navrhol až na pojednávaní 24. 11. 2020, kedy súd však už v súlade s ust. § 153 CSP rozhodol o nevykonaní dôkazov, nakoľko vzhľadom na dĺžku súdneho sporu mohol žalobca pri dôkladnej starostlivosti predložiť dôkaz, ktorým disponoval, už na začiatku sporu 26. 07. 2018. Žalovaný 2/ tvrdil, že žalovaný 1/ nemá žiadnych iných členov, okrem tých, ktorí sa na spornej členskej schôdzi zúčastnili, pričom nebol preukázaný opak. Čestné vyhlásenie zo dňa 09. 03. 2017 predložené žalobcom o tom, že členovia občianskeho združenia podporujú činnosť žalobcu a neprejavujú žiadnu podporu žalovanému 2/, nepreukazuje jednak ich členstvo v občianskom združení a jednak sa nevyjadruje ku skutočnosti, či bola/nebola riadne zvolaná členská schôdza. Žalobca tvrdil, že nebola riadne zvolaná tým, že mal mať nejaké informácie, resp. sa to dozvedel od niektorých členov. V tejto súvislosti nenavrhol ani jeden dôkaz výsluchom členov žalovaného 1/. Navrhol výsluch V. N., od výsluchu ktorého však následne na pojednávaní 24. 11. 2020 upustil. Až v prípade unesenia dôkazného bremena na strane žalobcu, by následne sa toto presunulo na žalovaných, ktorí by mali možnosť preukázať opak. Vzhľadom na uvedené žalobca neunesol dôkazné bremeno svojich skutkových tvrdení, následkom čoho bol v spore neúspešnou stranou. Vzhľadom na uvedené

sa nebolo účelné zaoberať ďalšími žalovanými namietanými skutočnosťami, a to uplynutím lehoty na podanie žaloby, ako aj žalobcom navrhnutým výsluchom svedkyne W. - pracovníčky MV SR, ktorá by ani skutočnosti týkajúce sa riadneho zvolania členskej schôdze nemohla potvrdiť, ani vyvrátiť. Mohla len vykonať zápis, pokiaľ boli splnené podmienky na zmenu údajov v registri občianskych združení. Vo vzťahu k žalovanému 2/ žalobu zamietol aj z dôvodu nedostatku vecnej pasívnej legitímácie, nakoľko tento je len predsedom občianskeho združenia a nie nositeľom práv členskej schôdze, ktorá jediná môže prijímať uznesenia združenia. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP vzhľadom na plný úspech žalovaných v spore.

2. Proti uvedenému rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/, c/, e/, f/, h/ CSP odvolanie žalobca a žiadal ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Mal za to, že súd neumožnil uplatniť žiadne procesné práva žalovanému 1/, keď pripustil sporné postavenie žalovaného 2/ konať v mene a na účet žalovaného 1/. Z postupu súdu vyplýva, že počas konania pred aj po vydaní rozsudku považoval za predsedu občianskeho združenia žalovaného 1/ osobu žalovaného 2/, a to ešte pred vykonaním akéhokoľvek dokazovania o jeho ustanovení za predsedu, pričom rovnako postupoval aj pri zisťovaní adresy žalovaného 1/, ktorá bola taktiež predmetom konania, keď všetky výzvy a rozhodnutia posielal na adresu žalovaného 2/ ako adresu žalovaného 1/, čím mu ako žalobcovi znemožnil uplatniť akékoľvek procesné práva. V spore rozhodoval vylúčený sudca, ktorý už od predloženia veci na prejednanie a rozhodnutie konal so žalovaným 2/ ako predsedom žalovaného 1/. Rozhodoval miestne nepríslušný súd, keďže adresa žalovaného 2/ nemôže byť považovaná za adresu žalovaného 1/, pretože uvedená skutočnosť bola predmetom konania. Medzi stranami pritom nebola sporná skutočnosť, že bol zvolený za predsedu občianskeho združenia v roku 2008, pričom neprijatie/neplatnosť rozhodnutia členskej schôdze žalovaného 1/ o zvolení žalovaného 2/ ako predsedu bola predmetom konania. Sudca v rozpore s procesným poriadkom vylúčil verejnosť, a to dvakrát na pojednávaní a následne na vyhlásení rozsudku nerozhodol o vylúčení verejnosti, v dôsledku čoho dali členovia občianskeho združenia žalovaného 1/ podnet na súdnu radu s podozrením na zasahovanie do nezávislosti súdneho konania zo strany Ing. W. J., PhD. a ním ovládanej spoločnosti (ECO-INVEST, a.s., so sídlom Bystrická cesta 1, Ružomberok, IČO: 36 409 111, následne spoločnosti ECO-INVESTMENT, a.s. so sídlom Námestie republiky 1037/3, Nové Město, Praha, IČO: 27 385 574) v konaní aj s ohľadom na doterajšie verejnosti známe informácie o vyšetrowaní NAKA Nitra ohľadom zasahovania do nezávislosti viacerých súdnych konaní v prospech uvedeného z dôvodu, že žalovaný 2/ protiprávne ovládol občianske združenie žalovaného 1/ a v rozpore s jeho cieľmi na uplatnenie nárokov poškodených zamestnancov SCP, a.s. vykonal viaceré späťvzatia podaní žalovaného 1/ proti W. J. a ním ovládaným spoločnostiam, čo priznal v rámci výsluchu na pojednávaní. Sudcovia, ktorí rozhodovali akékoľvek prípady žalovaného 1/ voči W. J. a jeho spoločnosti ECO-INVEST, a.s. vždy vylúčili verejnosť a rozhodnutia sú arbitrárne a svojvoľné. Postup sudcu pri neodôvodnenom vylúčení verejnosti, pripustenie nových prostriedkov procesného útoku zo strany žalovaného 2/ a nepripustenie nových procesných prostriedkov obrany žalobcu v reakcii na jeho nepravdivé tvrdenia o počte členov združenia je porušením princípu rovnosti zbraní, svojvoľňa pri hodnotení vykonaných dôkazov v kontexte na obdobné postupy iných sudcov v kauze ECO-INVEST, a.s., ktoré zakladajú pochybnosti o zasahovaní do nezávislosti súdneho konania vedeného sudcom a je dôvodom jeho vylúčenia z prejednávania a rozhodovania veci. Súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností z jeho strany a konkrétne výsluch V. W. člena občianskeho združenia, ktorý mal vyvrátiť nepravdivé tvrdenia žalovaného 2/, že občianske združenie nemalo iných členov ako tých, ktorých uviedol v dokumente, ktorý predložil súdu označeným ako zápisnica z členskej schôdze občianskeho združenia zo dňa 04. 07. 2016. Nepravdivé a nové skutkové tvrdenia žalovaného 2/ o počte členov sú vyvrátené aj na základe dôkazu, ktorý predložil pred pojednávaniami, a to listom žalovaného 2/ z 05. 10. 2016, v ktorom ho vyzval na bezodkladné upustenie od akýchkoľvek úkonov v mene žalovaného 1/ a na odovzdanie dokumentácie patriacej žalovanému 1/. Sudca odmietol vykonať dokazovanie po výsluchu žalovaného 2/, keď až po ňom vyplynula potreba vykonať dokazovanie k novým nepravdivým tvrdeniam žalovaného 2/ o nedostatku jeho vedomostí o menách členov občianskeho združenia, keď navyše z jeho výpovede vyplynulo, že nemal k dispozícii ich zoznam, čím si vnútorne protirečil, keď uviedol, že nevedel o iných členoch ako tých, ktorých uviedol na uvedenej zápisnici, ktorá však neobsahovala podpisy žiadnych členov občianskeho združenia a nebola k nej pripojená žiadna prezenčná listina, pričom súd nevykonal dokazovanie, či menovaní na dokumente sa skutočne zúčastnili členskej schôdze. Keďže súd nevykonal navrhnuté dokazovanie, dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam aj na základe vykonaných dôkazov, ktoré uviedol v rozsudku. Z výsluchu žalovaného 2/ jednoznačne vyplynula skutočnosť, že predsedníctvo žalovaného 1/ neodoslal žiadne pozvánky na zasadnutie členskej schôdze, a to ani

jednému členovi, pričom písomné pozvánky je oprávnené zaslať iba predsedníctvo ako kolektívny orgán a on ako žalobca žiadne pozvánky na schôdzu nepodpísal. Ďalej uviedol, že žalovaný 1/ má cca 500 členov, pričom žiaden od žalovaného 1/ neobdržal pozvánku na členskú schôdzu. Súd sa nevyporiadal s jeho zhodnou výpoveďou so žalovaným 2/, ktorý uviedol, že nezaslal pozvánky členom občianskeho združenia žalovaného 1/, pretože nevedel, kto je členom občianskeho združenia, z čoho vyplýva, že ani nemal možnosť riadne zvolať členskú schôdzu, keď navyše v zmysle platných stanov ani nemal právomoc sám členskú schôdzu zvolať. Žalovaný 2/ nepredložil žiaden dôkaz o prezenčnej listine, ktorú mal predložiť súdu k nahliadnutiu a nezaložil ho ani do súdneho spisu a tento nebol predložený ani jemu. Na listine mal byť údajne podpis iba 5 členov občianskeho združenia žalovaného 1/, z ktorého dôvodu bez riadneho zvolania členskej schôdze nemohlo dôjsť ani k zasadnutiu členskej schôdze, a teda ani nedošlo k rozhodnutiam členskej schôdze. Žalovaný mal pritom vedomosť o členoch združenia, disponoval aj jeho zoznamom, pričom o uvedenej skutočnosti mohol poskytnúť výpoveď V. W., ktorého výpoveď však súd zamietol. Subjektívna nevedomosť žalovaného 2/ ohľadom počtu a mien členov občianskeho združenia žalovaného 1/ nezakladá právny dôvod vzniku jeho oprávnenia zvolať schôdzu v rozpore so stanovami. Súd navyše nesprávne zistil skutkový stav o členoch občianskeho združenia, keď v spise sa nachádza vyhlásenie viacerých členov z 9. 3. 2017, ktorého obsahom členovia žalovaného 1/ čestne prehlasujú, že plne podporujú činnosť predsedu - osobu žalobcu a neprejavujú žiadnu podporu k osobe žalovaného 2/, ktorý koná v rozpore so záujmami a cieľmi združenia a jeho členov. Rozhodnutie súdu vychádza aj z nesprávneho právneho posúdenia veci vzhľadom k tomu, že žalovaný 1/ je občianskym združením, ktorého cieľom je podpora spoločného záujmu pri uplatňovaní práv, priznaných zamestnancom bývalých SCP, a.s. Ružomberok Zmluvou o platnom prevode akcií kúpou č. 1605/1996, vrátane dodatku č. 1. Vyššie uvedené ciele združenia predstavujú vzájomnú podporu členov voči ECO-INVEST, a.s. v procese uplatňovania nárokov vyplývajúcich zo zmluvy, v zmysle ktorej vznikol jej záväzok do 6 mesiacov od nadobudnutia účinnosti vydať zamestnancom SCP akcie na základnom imaní spoločnosti v rozsahu 15 %, ku splneniu ktorého nedošlo, čo malo za následok vo vzťahu k zamestnancom SCP ako členom žalovaného 1/ vznik škody, pričom dôvodom založenia žalovaného 1/, ako aj jeho hlavným poslaním bolo hlavne uskutočňovanie potrebných úkonov smerujúcich k uplatňovaniu práva na náhradu škody vrátane jej príslušenstva, hodnoty akcií, ušlých dividend, ako aj škody na zhodnotení akcií. Žalovaný v priebehu roku 2016 združoval približne 345 členov, pričom títo postúpili na žalovaného 1/ svoje pohľadávky na náhradu škody. Mal za to, že je v konaní vecne legitimovaný, pretože rozhodnutia sa dotýkajú jeho právneho postavenia v orgánoch žalovaného 1/, keďže nebol odvolaný ako predseda občianskeho združenia žalovaného 1/ a žalovaný 1/ je pasívne legitimovaný, pretože predmetom sporového konania sú rozhodnutia žalovaného 1/, ktoré neboli prijaté. Žalovaný 2/ je pasívne legitimovaný, pretože predmetom konania sú rozhodnutia žalovaného 1/, ktoré neboli prijaté a týkajú sa právneho postavenia žalovaného 2/, konkrétne ako predsedu združenia žalovaného 1/. Má naliehavý právny záujem podľa § 137 písm. c/ CSP na určení, že neboli prijaté rozhodnutia členskej schôdze žalovaného 1/, pretože bol zvolený ako predseda združenia žalovaného 1/ v roku 2008 a nebol odvolaný žiadnym rozhodnutím členskej schôdze žalovaného 1/, pričom namiesto žalobcu koná za žalovaného 1/ žalovaný 2/ ako predseda združenia, pričom v mene žalovaného 1/ ako predsedu vo viacerých sporových konaniach vykonáva procesné úkony v mene žalovaného 1/ na základe zápisov v registri MV SR, ktorých zapísanie dosiahol. Ide o objektívny stav právnej neistoty ohľadom postavenia osoby zvolenej za predsedu občianskeho združenia žalovaného 1/, ktorý nie je možné odstrániť inými prostriedkami právnej ochrany ako v tomto konaní. Neistota právneho postavenia žalobcu spočíva aj v skutočnosti, že žalovaný 2/ ako samozvaný predseda nakladá s majetkom a právami združenia v rozpore s jeho záujmami, ako aj žalovaného 1/ a jeho členov, ktoré vyplývajú zo Zmluvy o odplatnom prevode akcií č. 1605/1996. Žalovaný 2/ preukázateľne spolupracuje so sporovou protistranou Milanom Filom a jeho právnymi zástupcami, keď spoločne podpísal späťvzatia žalôb podaných žalovaným 1/ o vydanie zamestnaneckých akcií, alternatívne náhrady škody, ktoré späťvzatia žalovaný 2/ potvrdil. Žalovaný 2/ uviedol nové a nepravdivé tvrdenia, že nemá vedomosť o počte členov občianskeho združenia žalovaného 1/, a to aj napriek poučeniu súdu o koncentračnej zásade. Takisto uviedol nepravdivú informáciu, že nemal zoznam členov občianskeho združenia žalovaného 1/, na základe ktorých nových a nepravdivých skutkových tvrdení žiadal bezodkladne vykonať dokazovanie výsluchom V. W., ktorý mohol tieto nepravdivé tvrdenia vyvrátiť, avšak tento dôkaz bol sudcom odmietnutý. Súd nemal prihliadať na nové a nepravdivé skutkové tvrdenia žalovaného 2/ a v prípade, že ak na tieto skutkové tvrdenia prihliadal, potom v zmysle zásady rovnosti zbraní ako základnej zásady sporového konania mal pripustiť dokazovanie žalobcovi ohľadne vyvrátenia týchto nepravdivých tvrdení o počte a zozname členov. Svojou výpoveďou ako žalobca potvrdil, že občianske združenie má stovky členov, pričom jeho výpoveď sudca nijako nevyhodnotil ako dôkazný prostriedok

a dospel tak k nesprávnym zisteniam, že žalovaný 1/ stovky členov nemal. Z dokazovania výsluchom žalobcu, žalovaného 2/, V. N. vyplýva, že členská schôdza žalovaného 1/ nebola vôbec zvolaná. Členská schôdzu v zmysle stanov je oprávnené zvolať iba predsedníctvo, ktoré má povahu výkonného orgánu medzi členskými schôdzami a pozostáva z troch členov, ktorými sú on ako predseda, žalovaný 2/ ako podpredseda a ďalší člen je V. N., pričom k zvolaniu členskej schôdze žalovaného 1/ predsedníctvo nezasadlo a nepozvalo členov na členskú schôdzu písomnou pozvánkou najmenej 14 dní pred jej konaním, o čom svedčí aj to, že žiadnemu členovi žalovaného 1/ pozvánka na členskú schôdzu doručená nebola, a preto miestne príslušným súdom na konanie a rozhodovanie je Okresný súd Bratislava I a predsedom žalovaného 1/ je on ako žalobca. Poukázal na to, že do obsahu základného práva na súdnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, aby sa vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy. Objektívny postup orgánu verejnej moci sa musí prejavovať nielen vo využití všetkých dostupných a pritom legálnych zdrojov zisťovania skutkového základu na rozhodnutie, ale aj v tom, či takéto rozhodnutie obsahuje (musí obsahovať) odôvodnenie, ktoré preukázateľne vychádza z týchto objektívnych postupov a ich uplatnenia v súlade s procesnými predpismi. Strana konania má právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. uplatnení nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Súd v rámci rozhodovacej činnosti neposkytol kvalitu súdneho procesu a rozhodoval na základe svojvôle, nedostatočne zdôvodnil základné právne názory, prípadne s niektorými právnymi otázkami sa vôbec nezaoberal, rozhodnutie je neprehľadné a výklad právnych noriem je ústavne nekonformný, keď v niektorých otázkach všeobecný súd rozhoduje v rozpore s judikatúrou ústavného, ako aj najvyššieho súdu.

3. Žalovaní vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu žiadali rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Mali za to, že zo spisu jednoznačne vyplýva, že žalovanému 1/ boli doručené všetky procesné úkony strán, ako aj rozsudok, ku ktorým sa mal možnosť vyjadriť. Súd postupoval správne, keď so žalovaným 2/ konal ako s predsedom žalovaného 1/, keďže predložili výpis z evidencie občianskych združení zo dňa 04. 08. 2016, ktorý okrem iného preukazuje osobu predsedu žalovaného 1/, ktorým je preukázateľne žalovaný 2/, ktorý je oprávnený za žalovaného 1/ konať a aj ho zastupovať, pričom pozícia žalovaného 2/ ako predsedu predstavenstva vychádza aj z nového registra mimovládnych neziskových organizácií MV SR, na ktorom je žalovaný 2/ uvedený ako predseda žalovaného 1/ s dátumom vzniku funkcie od 04. 07. 2016. Odvolacia námietka je iracionálna aj z toho dôvodu, že podľa nej by mu mal súd popri postavení žalobcu priznať i postavenie osoby oprávnenej konať v mene žalovaného 1/. Súd správne doručoval písomnosti na adresu žalovaného 1/ zapísanú v registri občianskych združení, resp. adresu splnomocneného právneho zástupcu žalovaného 1/, ktorí majú odlišné adresy, na ktoré im boli doručované písomnosti, čo vyplýva aj zo záhlavia rozsudku, ako aj odvolania. Údaje uvedené vo výpise zo zoznamu občianskych združení je nutné považovať za správne, keďže výpis predstavuje tzv. verejnú listinu podľa § 205 CSP, pričom na všetky verejné listiny sa v CSP, ako aj v ustálenej judikatúre vzťahuje prezumpcia správnosti, t. j. pokiaľ sa nepreukáže opak, považujú sa skutočnosti v nich uvedené za správne. Žalobcom uvádzaná adresa žalovaného 1/ Židovská 5, Bratislava, nie je medzi sporovými stranami nesporná skutočnosť, keď už pri svojom prvom úkone namietali miestnu príslušnosť konajúceho súdu, keďže žalobca podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na Okresný súd Bratislava I napriek tomu, že reálne sídlo žalovaného 1/ sa nachádza na adrese Madačova 5341/1A, Ružomberok. Krajský súd v Bratislave, ako odvolací, ich námietke vyhovel a v odôvodnení svojho uznesenia uviedol, že uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie s tým, aby postúpil spis súdu, ktorý je príslušný na konanie podľa sídla alebo trvalého pobytu niektorého zo žalovaných. Nie je pravdivé, že súd vylúčil verejnosť, pretože na pojednávania sa dostavili tretie osoby v sprievode so zástupcom žalobcu, ktorých sa sudkyňa opýtala, o aké osoby ide, pričom samotný právny zástupca uviedol, že má ísť o členov žalovaného 1/, ktorých žiada vypočuť ako svedkov, na základe čoho podľa ust. § 199 ods. 1 CSP ich vyzvala opustiť pojednávaciu miestnosť. Žalobca po vynesení rozsudku za vlastný neúspech viní zákonného sudcu, na ktorého podal podnet na súdnu radu, čoho cieľom je vytvárať tlak pre ním realizovaný výkon súdnej moci. O tom, že ide o účelový postup, nasvedčuje, že žalobca počas konania nikdy nenamietal zaujatosť zákonnej sudkyne, ale až po neúspechu v spore, keď nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by mali túto jeho špekulatívnu argumentáciu podporovať, dokonca ani ním uvádzaný podnet. Výsluch V. W. síce žalobca navrhoval, avšak vychádzajúc zo zápisnice z pojednávania ponechal zástupca žalobcu na úvahe súdu, či ho vypočuje, teda na výsluchu žalobca netrval a keďže súd zjavne nepovažoval za účelne ho vykonať, tak tak neučinil, preto sa nemôže jednať o nevykonanie navrhnutých dôkazov. Podotkli, že žalobca bol na predchádzajúcom pojednávaní v rámci predbežného právneho názoru súdu informovaný, že je jeho procesnou povinnosťou preukázať,

že na členskej schôdzi sa nezúčastnili zakladajúci ani riadni členovia žalovaného 1/, napriek ktorej vedomosti ani takmer počas dvoch mesiacov nenavrhol a nepredložil takýto dôkaz. Žalobcovi nebránilo nič, aby predmetný dôkaz o počte členov žalovaného 1/ predložil už na samom začiatku sporu, resp. v čase, kedy by sa nevystavil účinkom sudcovskej koncentrácie konania. Namiesto toho žalobca prejavil dôkaznú iniciatívu až na treťom pojednávaní, ktoré bolo vytyčené v samotnom závere sporu trvajúcim takmer dva roky, kedy bolo možné očakávať vyhlásenie rozsudku. Navyše predloženie predmetného dôkazu nevyhnutne nesúviselo s výsluchom žalovaného 2/, ale s preukazovaním aktívnej legitímácie samotného žalobcu. Ďalej uviedli, že nemajú zoznam členov žalovaného 1/, ktorý im žalobca napriek písomnej výzve nikdy nepredložil a nesprístupnil. Nepredložil ho ani do konania, t. j. nepreukázal, že by bol členom žalovaného 1/ a osobou aktívne legitimovanou na podanie žaloby. Skutočnosť, že žalobca predložil irelevantné vyhlásenia viacerých údajných členov žalovaného 1/, ktorými prehlásili plnú podporu žalobcovi ako údajnému predsedovi žalovaného 1/, nie je spôsobilá privodiť zmenu vo vzťahu k záveru o absencii jeho aktívnej legitímácie, nakoľko z nich nevyplýva, že sú skutočnými členmi žalovaného 1/ a zároveň nemajú žiadnu výpovednú hodnotu k žalobcom tvrdenej skutočnosti o nezvolaní dotknutej členskej schôdze. Žalobca bol platne odvolaný z pozície predsedu žalovaného 1/, pričom z predložených dôkazov nevyplýva jeho pozícia ako člena žalovaného 1/, preto nedisponuje právnym záujmom na výsledku konania. Žalovaný 2/ nie je pasívne vecne legitimovaným subjektom, keďže je predsedom žalovaného 1/ a nie je nositeľom práv členskej schôdze, ktorá jediná môže prijímať uznesenia žalovaného 1/. Žalobca nedisponuje naliehavým právnym záujmom aj z dôvodu, že založil druhé občianske združenie Ružomerský papier, občianske združenie, IČO: 50 440 721, so sídlom Židovská 4716/5, Bratislava - Staré mesto, ktoré má totožný cieľ aj účel ako žalovaný 1/, pričom žalobca v ňom pôsobí ako štatutárny orgán, čím žalobca koná v rozpore s cieľmi a účelom žalovaného 1/, keďže dochádza k ďalšiemu štiepeniu bývalých zamestnancov celulózky. Keďže je štatutárnym orgánom Ružomerského papiera, t. j. totožného občianskeho združenia ako je žalovaný 1/, sa aj v prípade vyhovenia žalobe jeho právne postavenie nezmení a aj preto nedisponuje naliehavým právnym záujmom na požadovanom určení. Nepravdivé sú tvrdenia žalobcu, že by mal žalovaný 2/ spolupracovať s W. J. a jeho právnymi zástupcami, vo vzťahu k čomu nepredložil žalobca žiadne dôkazy. Skutočnosť, že žalovaný 2/ z relevantných dôvodov vzal niektoré žaloby späť, nemôže byť považovaná za spolupracovanie so sporovou protistranou, keďže konal vždy v záujme členov žalovaného 1/ a naplneníu cieľov žalovaného 1/. Súčasne žalovaný 2/ nesúhlasil s tým, že by uvádzal nepravdivé tvrdenia vzhľadom k počtu členov žalovaného 1/, pretože nemá vedomosť o ich počte, keďže mu žalobca ako bývalý predseda žalovaného 1/ neposkytol zoznam členov, ani iné relevantné dokumenty slúžiace na výkon činnosti žalovaného 1/. Nepravdivé, až klamlivé sú tvrdenia, keď uvádza, že z dokazovania výsluchom žalobcu, žalovaného 2/ a V. N. vyplýva, že členská schôdza žalovaného 1/ nebola zvolaná, pretože V. N. nebol vôbec vypočutý, keďže žalobca na jeho výsluchu netrval a tak z jeho výpovede nemožno dedukovať žiadnu skutočnosť. Z jeho výpovede ako žalovaného 2/ nie je možné vyvodiť záver, že sa členská schôdza nekonala, pretože predložil súdu, ako aj žalobcovi prezenčnú listinu z nej.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovaných uviedol, že súd mal správne postupovať a konať s osobami, ktoré sú nesporne štatutárnymi zástupcami žalovaného 1/ pred nesprávnymi zápsmi vo výpise občianskeho združenia. Žalobný návrh vymedzil aj voči žalovanému 2/, ktorý je účastníkom konania na základe jeho vlastnej dispozície ako žalobcu so žalobným návrhom. Súd mal najskôr správne zistiť okruh osôb oprávnených konať v mene žalovaného ešte pred otvorením pojednávania, jednak zo zápisnice z členskej schôdze občianskeho združenia z 24. 07. 2008, ako aj vyžiadanim dokumentov z MV SR, že za občianske združenie vždy konal on ako predseda žalobca. Zápisnicu podpísal aj žalovaný 2/ a podpísali ju aj ďalší členovia občianskeho združenia, ktorých podpisy sú osvedčené. Zo zápisnice vyplýva, že žalovaný 2/ mal vedomosť o ďalších členoch občianskeho združenia v roku 2008, t. j. v roku 2008 mal celkom 25 členov, z toho 6 zakladajúcich a sedem riadnych sa zúčastnilo aj schôdze. Pokiaľ žalovaní argumentovali, že výpisy z registra občianskych združení sú verejnými listinami, nevyplýva to z odôvodnenia rozsudku, pričom tieto listiny nie sú verejnými listinami. Krajský súd v Bratislave doručoval rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na adresu žalovaného 1/ Židovská 5, Bratislava, kde mal byť doručovaný aj rozsudok vo veci, ktorým postupom bol dotknutý žalovaný na svojich právach. Z listiny označenej ako výpis zo zoznamu občianskych združení z 10. 04. 2017 nevyplýva postavenie žalovaného 2/ ako predsedu občianskeho združenia žalovaného 1/, ani z nej nevyplýva relevantné právne ustanovenie aplikovateľného právneho predpisu, na základe ktorého malo MV SR vystaviť predmetnú listinu, pričom uvedené sa vzťahuje aj na listiny z 26. 09. 2018 a 04. 08. 2016. V spise sa nenachádza výpis z registra mimovládnych organizácií, na ktorý sa odvolávajú žalovaní. Výpisy z registra občianskych združení nie je možné považovať za verejnú listinu v zmysle ust. § 205

CSP z dôvodu, že tieto nie sú listinami, ktoré by vydalo MV SR na základe svojich zákonných kompetencií (§ 2 ods. 1, 2, 3, § 6 ods. 1, § 7 ods. 1, 3, § 9 ods. 1, § 11 ods. 1, 2, 3 zákona č. 83/1990 Zb.). Ministerstvo vnútra nemá kompetenciu rozhodovať o zmenách stanov, o rozhodnutiach prijatých na členskej schôdzi, ani vydávať výpisy zo zoznamu občianskych združení a ani nevedie žiaden zoznam občianskych združení. Až od 01. 01. 2019 sa zákonom č. 346/2018 Z. z. o registri mimovládnych organizácií zavádza register mimovládnych organizácií. Trval na námietke miestnej nepríslušnosti, pretože konajúce sudy v danom čase nemohli posudzovať výpisy zo zoznamu občianskych združení ako verejnej listiny. Sudca v rozpore s § 176 CSP vylúčil verejnosť na pojednávaní 24. 11. 2020 a následne na vyhlásení rozsudku 21. 12. 2020. S ohľadom na priebeh sporového konania, vedenie pojednávania 24. 11. 2020, účelové vylúčenie verejnosti bez relevantných procesných dôvodov, porušovania zásady rovnosti zbraní, neaplikovanie sudcovskej koncentrácie konania, nezakladanie dôkazov predkladaných žalovaným 2/ do súdneho spisu sú dané pochybnosti o zaujatosti sudcu. S ohľadom na ust. § 153 ods. 1, 2, § 154 CSP súd nemal vzhľadom na zásadu sudcovskej a zákonnej koncentrácie konania prihliadať na nové skutkové tvrdenia žalovaného 2/ na treťom pojednávaní, pričom ak pripustil nové prostriedky procesného útoku a obrany, mal pripustiť aj vykonanie ďalších dôkazov ním navrhnutých v zmysle zásady rovnosti zbraní, a to výsluchom J. W., na ktorom následne netrval, ale po výpovedi žalovaného 2/ navrhol opätovne súdu uvedený dôkaz vykonať s ohľadom na nepravdivosť výpovede žalovaného k počtu členov občianskeho združenia žalovaného 2/ z dôvodu údajného nedostatku vedomostí žalovaného 2/ o menách členov občianskeho združenia žalovaného 1/, keďže nemal k dispozícii zoznam členov, čím si vnútorne protirečil, keď uviedol, že nevedel o iných členoch ako tých, ktorých uviedol na zápisnici z členskej schôdze občianskeho združenia zo 04. 07. 2016, ako aj so zápisnicou z členskej schôdze v roku 2008, ako aj výpoveďou žalobcu, že vedie zoznam členov a žalovaný 1/ má rádovo stovky členov. Z výsluchu žalovaného 2/ jednoznačne vyplynula skutočnosť, že predsedníctvo nedoslalo žiadne pozvánky na zasadnutie členskej schôdze, a to ani jednému členovi, pričom písomné pozvánky je oprávnené zaslať iba predsedníctvo a on ako predseda predsedníctva žiadne pozvánky na schôzdu nepodpisal. Súd nijako nevyhodnotil vyhlásenie viacerých členov občianskeho združenia z 09. 03. 2017, v ktorých čestne prehlasujú, že plne podporujú jeho činnosť ako predsedu a vyhodnotil, že členská schôdza sa konala. Poukázal na to, že nemôže preukázať svoje tvrdenia o nezvolaní členskej schôdze, pretože objektívne nemožno preukazovať skutočnosti, ktoré sa nestali. V danom prípade nebola zvolaná členská schôdza a členskej schôdze sa nezúčastnili zakladajúci členovia v počte 6 osôb, ani riadni členovia, pretože o členskej schôdzi nevedeli. Žalovaní vo svojom vyjadrení k žalobe neuviedli žiadne tvrdenia o konaní členskej schôdze zo dňa 04. 07. 2016 ani o platnom zvolení žalovaného 2/ ako predsedu občianskeho združenia, ani že došlo k zmene sídla žalovaného 1/. Vo svojom vyjadrení k žalobe nepredložili žiadne písomné dôkazy na preukázanie svojich neskorších tvrdení o zvolaní a konaní členskej schôdze, a to najmä predvolanie na členskú schôzdu a zápisnicu zo zasadnutia členskej schôdze, ako ani prezenčnú listinu. Žalovaný 2/ až na treťom pojednávaní tvrdil, že sa členská schôdza konala, a to 04. 07. 2016 a predložil nové prostriedky procesného útoku a obrany, a to konkrétne zápisnicu z členskej schôdze zo 04. 07. 2016, kedy do nej nahliadol a zistil, že neobsahuje podpisy riadnych členov občianskeho združenia, ani podpisy zakladajúcich členov občianskeho združenia s výnimkou kópií podpisov žalovaného 2/, V. N., W. F. a F. N.. Z výpovede žalovaného 2/ možno dôjsť k skutkovým zisteniam, že mal vedomosť o ďalších členoch občianskeho združenia, pretože aj opakovane uviedol, že bolo jeho úlohou obstaráť nových členov a osobne sa pýtal členov občianskeho združenia, či sa zúčastnia členskej schôdze v roku 2016. Z výpovede samotného žalovaného 2/ možno dospieť k skutkovým zisteniam, že žalobca bol riadnym členom občianskeho združenia, pretože podpísal prihlášku, čo vyplýva aj zo zápisnice z členskej schôdze z 24. 07. 2008 o jeho voľbe ako predsedu. Tvrdenia žalovaných, keď uvádzajú, že žalobca bol odvolaný ako predseda občianskeho združenia a na druhej strane, že nebol členom, keďže v zmysle stanov má iba člen právo voliť a byť volený do orgánov združenia. Žalovaný v rozpore so zásadou koncentrácie konania predložil na treťom pojednávaní kópiu danej zápisnice z členskej schôdze zo 04. 07. 2016 s podpismi iba štyroch zakladajúcich členov a jedného riadneho člena, ktorá nebola založená do spisu, avšak sudca dôkaz vykonal bez toho, aby mu ho predložil. Ďalej uviedol, že vznikom ďalšieho občianskeho združenia vzhľadom na obsah stanov nedošlo k zániku členstva členov občianskeho združenia žalovaného 1/. Na treťom pojednávaní navrhol vykonanie dôkazu, a to predloženie zoznamu členov občianskeho združenia, čo súd odmietol, pretože dôkaz sa mal vykonať predtým. Navrhol aj vykonanie dôkazu výsluchu svedka W. na nepravdivé tvrdenia žalovaného 2/ členom občianskeho združenia, ako aj ponechal na úvahu súdu vykonanie výsluchu svedka W. s ohľadom k potrebe odstrániť nepravdivosť výpovede žalovaného 2/, pričom súd nerozhodol o vykonaní/nevykonaní výsluchu. Ak súd pripustil nové prostriedky procesnej obrany a útoku zo strany žalovaného 2/ a vykonal aj dokazovanie nahliadnutím do fotokópie zápisnice z členskej

schôdze 04. 07. 2016, mal aj pripustiť dokazovanie ohľadom vyvrátenia nepravdivých tvrdení žalovaných o konaní členskej schôdze, čím by neporušil rovnosť zbraní strán v konaní. Nedostatok vedomostí žalovaného 2/ o osobách a členoch občianskeho združenia nijako nezavaruje povinnosti predsedníctva žalovaného 1/ zvolať členskú schôdzu v súlade so stanovami, ktoré určujú, že členskú schôdzu zvoľáva predsedníctvo písomnou pozvánkou. Tvrdenia žalobcu a žalovaných o skutočnosti, že vedie zoznam členov, boli nesporné, pritom súd nijako nevyhodnotil jeho výpoveď, že občianske združenie vedie stovky členov bývalých zamestnancov SCP. Že žalovaný 2/ uvádza nepravdivé tvrdenia o osobách členov občianskeho združenia vyplýva aj zo zápisnice z členskej schôdze z 24. 07. 2008, na ktorej sa uvádzajú viacerí zakladajúci, aj riadni členovia evidovaní v roku 2008, ktorú zápisnicu podpísal aj žalovaný 2/, ktorý bol vtedy predsedom občianskeho združenia. Fotokópia zápisnice z členskej schôdze zo 04. 07. 2016 neobsahuje podpisy všetkých zakladajúcich členov občianskeho združenia a neobsahuje podpisy žiadneho riadneho člena občianskeho združenia. Súd neporovnal obsah výpovede žalovaného na treťom pojednávaní s obsahom predloženého dokumentu, a to fotokópie zápisnice z členskej schôdze zo 04. 07. 2016 s obsahom dôkazu ním predloženým a označeným ako uznesenie z členskej schôdze občianskeho združenia zo 04. 07. 2016, ktoré sú vo vzájomnom rozpore, keďže MV SR disponuje inou zápisnicou o členskej schôdzi ako predložil žalovaný 2/ na treťom pojednávaní. Súd neporovnal obsah výpovede žalovaného 2/ na treťom pojednávaní s obsahom dokumentu predloženého žalovaným na pojednávaní - fotokópiu zápisnice z členskej schôdze zo 04. 07. 2016, kde sa podľa zistenia súdu mali zúčastniť celkom 4 zakladajúci členovia a 1 riadny člen a z obsahu dôkazu ním predloženého ako uznesenie členskej schôdze občianskeho združenia konanej 04. 07. 2016, kde sa výslovne uvádza, že za uznesenia hlasovalo 100 % prítomných zakladajúcich členov a 100 % ostatných riadnych členov prítomných na členskej schôdzi, keď ako už uviedol, z obsahu zápisnice z členskej schôdze z roku 2008 vyplýva, že bolo celkom 6 zakladajúcich členov občianskeho združenia.

5. Žalovaní vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zotrvali na predtým uvedených skutočnostiach. Mali za to, že žalobca nepreukázal, že by bol členom žalovaného 1/, a preto nemohol byť ani jeho platne zvoleným predsedom, keďže zápisnica z členskej schôdze, na ktorej mal byť zvolený za predsedu, nepreukazuje, že by v momente zvolenia bol aj členom žalovaného 1/ a nepredložil žiaden listinný dôkaz (napr. prihlášku za člena), ktorý by preukazoval, že je členom žalovaného 1/, pričom disponuje všetkými dokumentmi súvisiacimi so žalovaným 1/, ktorú skutočnosť sám potvrdil. Vzhľadom na uvedené nedisponuje aktívnou vecnou legitimáciou, ani naliehavým právnym záujmom na požadovanom určení. Žalovaný 2/ v priebehu konania na základe verejných listín preukázal svoje platné zvolenie za predsedu žalovaného 1/, keďže žalovaní predložili výpis zo zoznamu občianskych združení vydaný správnym orgánom MV SR, z ktorého vyplýva, že je osoba oprávnená konať za žalovaného 1/, ktorý výpis predstavuje tzv. verejnú listinu, ktorej správnosť sa prezumuje, pričom žalobca v priebehu konania nepreukázal nesprávnosť údajov uvedených na výpise zo zoznamu občianskych združení, t. j. neunesol dôkazné bremeno. Žalovaní na základe verejných listín a rozhodnutí súdov preukázali sídlo žalovaného 1/, na základe ktorého bola odvodená miestna príslušnosť konajúceho súdu, ktorú konštatoval Krajský súd v Bratislave, ktorý konanie prikázal postúpiť na miestne príslušný súd ešte v konaní o nariadení neodkladného opatrenia a miestna príslušnosť bola posúdená konštatoval konajúci súd aj v ďalšom inom obdobnom konaní. Predložili dôkazy o konaní členskej schôdze, na ktorej bol žalovaný 2/ zvolený za predsedu žalovaného 1/, a to výsluch žalovaného 2/, takisto predložili prezenčnú listinu z členskej schôdze. Žalobca prostredníctvom predložených a vykonaných dôkazov nepreukázal, že sa členská schôdza nekonala. Túto skutočnosť odôvodňuje iba nepriamo bez predloženia akýchkoľvek faktov s tým, že mal mať nejaké informácie, resp. že sa to dozvedel od niektorých členov, pričom preukazovanie nekonania sa členskej schôdze iba na základe informácií žalobcu je nutné považovať za neunesenie dôkazného bremena. Súčasne poukazovali na uplynutie prekluzívnej lehoty v zmysle analogického použitia Obchodného zákonníka, keďže žaloba bola podaná po uplynutí viac ako dvoch rokov od konania členskej schôdze. Žalobca založil a je predsedom občianskeho združenia Ružomerský papier, ktoré má totožný predmet činnosti ako žalovaný 1/, a preto nedisponuje naliehavým právnym záujmom na požadovanom určení.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny.

7. Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania žalobca, konštatuje, že súd prvej inštancie

vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal potrebné dokazovanie a následne dospel k správny skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keď ani žalobca vo svojom odvolaní neuviedol žiadne podstatné skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť zistený skutkový stav a prijaté právne závery. Z odôvodnenia rozhodnutia pritom vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Rozhodnutie súdu prvej inštancie spĺňa kritéria pre odôvodnenie rozhodnutí podľa ust. § 220 ods. 2 CSP z hľadiska formálnej štruktúry a obsahuje aj zdôvodnenie všetkých pre vec podstatných skutkových a právnych otázok, na ktorých svoje rozhodnutie založil.

8. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolacím námietkam žalobcu krajský súd dopĺňa, že súd skúma miestnu príslušnosť iba na námietku žalovaného uplatnenú najneskôr pri prvom úkone, ktorý mu patrí, pričom na konanie v prvej inštancii je miestne príslušný všeobecný súd žalovaného, ktorým pri právnickej osobe je súd, v ktorého obvode má právnická osoba adresu sídla (§ 13, § 15 ods. 1, § 41 CSP), k čomu došlo aj v tomto spore v rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave č.k. 3Co/267/2018-184 z 22. 10. 2018 o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č.k. 15C/21/2018-46 z 15. 08. 2018, ktorým bol jeho návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý, krajský súd konštatoval, že žalovaní vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu, ktoré bolo ich prvým procesným úkonom, ktorý im patril, vzniesli námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Bratislava I a žiadali vec postúpiť v súlade s § 43 ods. 1 CSP na príslušný súd niektorého zo žalovaných, ktorým je buď Okresný súd Ružomberok, vzhľadom na to, že sídlom žalovaného 1/ je Advokátska kancelária JUDr. Marián Alušic, Madačova 1/A, Ružomberok, čo vyplýva aj z evidencie občianskych združení uverejneného na internetovej stránke MV SR alebo Okresný súd Bratislava II, pretože ten je všeobecným súdom žalovaného 2/. Ďalej konštatoval, že žalovaný 1/ je občianskym združením registrovaným MV SR podľa zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov upravujúcim vznik občianskych združení registráciou (§ 6 ods. 1), na základe návrhu na registráciu podaného MV SR (§ 7 ods. 1), ktoré vykonáva registráciu občianskych združení podľa § 9 ods. 1 tohto zákona. Podľa predloženého výpisu z registra evidencie občianskych združení má žalovaný 1/ sídlo v obvode Okresného súdu Ružomberok, ktorý je jeho všeobecným súdom, pričom žalobca nepreukázal, že sídlom žalovaného 1/ je adresa uvedená v žalobe a v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a to na Židovskej ulici č. 5 v Bratislave. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 ods. 1 písm. a/ CSP, t. j. z dôvodu, že neboli splnené procesné podmienky, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, aby postúpil spis súdu, ktorý je príslušný na konanie podľa sídla alebo trvalého pobytu žalovaných, s tým, že je jeho právnym názorom viazaný (§ 391 ods. 1 CSP). Na základe uvedeného Okresný súd Bratislava I postúpil vec Okresnému súdu Ružomberok ako miestne príslušnému, z ktorého dôvodu námietka žalobcu ohľadne jeho miestnej nepríslušnosti neobstojí, a preto správne Okresný súd Ružomberok spor prejednal a vo veci rozhodol. Zápis v evidencii občianskych združení sa od účinnosti zákona č. 346/2018 Z. z. o registri neziskových organizácií 01. 01. 2019 začal považovať za zápis v tomto registri (§ 7 ods. 3), t. j. údaje v ňom zapísané sa považujú za úplné a zodpovedajúce skutočnosti, kým nie je preukázaný opak (§ 3 ods. 7), preto námietka žalobcu, že vec rozhodoval miestne nepríslušný súd neobstojí a jeho postupom nemohli byť ubraté ani žalovanému 1/ žiadne procesné práva, keď navyše ním uplatnená námietka by znamenala, že na strane žalobcu, ako aj na strane štatutárneho zástupcu žalovaného 1/ by stála jedna a tá istá osoba, čo je v kontradiktórnom konaní neprípustné (§ 60, § 132 ods. 1 CSP) a zrejme je aj žalobcovi vzhľadom na označenie žalovaných v spore.

9. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k ďalšej odvolacej námietke žalobcu krajský súd dopĺňa, že civilné sporové konanie je založené na zásade kontradiktórnosti, v zmysle ktorej sú strany povinné uviesť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť ich dôkazmi (čl. 8, § 132, § 149 CSP), pričom až vtedy, keď žalobca unesie tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu sa dôkazné bremeno prenáša na protistranu, ktorá, pokiaľ ho neunesie, bude to mať za následok neúspech v konaní. Ďalej je založené na zásade koncentrácie konania, v zmysle ktorej strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a procesnej obrany včas, pričom ak sa tak nestane a strana ich mohla predložiť už skôr, tak by konala so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania, nemusí súd na ne prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu (§ 153 CSP). Bolo preto povinnosťou žalobcu nielen tvrdiť, že uznesenia členskej schôdze neboli prijaté potrebným počtom zakladajúcich a riadnych členov zdruzenia, ale na preukázanie týchto tvrdení predložiť listinné dôkazy o členstve, keďže medzi stranami nebolo sporné, že týmito disponuje

len on. Napriek povinnosti tieto pripojiť už k žalobe (§ 132 ods. 3 CSP), tak neučinil, pričom tieto navrhol vykonať až na pojednávaní 24. 11. 2020, t. j. viac ako dva roky trvania konania vo veci samej, preto súd prvej inštancie postupoval správne, keď návrh na vykonanie tohto dôkazu vzhľadom na dĺžku konania zamietol, keďže žalobca ním disponoval už v čase jeho začatia, čo sa týka aj jeho návrhu na výsluch svedka W., ktorý nevykonala. Pritom nie sú pravdivé tvrdenia žalobcu, že na platné zvolanie členskej schôdzy je potrebná písomná pozvánka všetkým členom a členskú schôdzu zvoláva predsedníctvo, pretože v zmysle dodatku č. 2 stanov združenia (čl. V. Členská schôdza) z 30. 06. 2015 členskú schôdzu zvoláva predsedníctvo aj telefonicky a za predsedníctvo koná predseda aj podpredseda, t. j. v čase zvolania žalovaný 2/, pričom obidvaja sú vo všetkých veciach oprávnený konať samostatne (čl. VI. stanov Predsedníctvo). Neobstojí pritom ani námietka žalobcu, že žalovaný 2/ nepredložil prezenčnú listinu z členskej schôdzy a táto nebola zažurnalizovaná do spisu, keďže ako vyplýva zo zápisnice z pojednávania z 24. 11. 2020, žalovaný túto súdu predložil v origináli na nahliadnutie, ktorý mu ju po nahliadnutí vrátil a do spisu bola zažurnalizovaná jej fotokópia (č.l. 415).

10. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k ďalšej odvolacej námietke žalobcu krajský súd dopĺňa, že strana môže vzniesť námietku zaujatosti, ak zistí skutočnosti, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, pretože so zreteľom na jeho pomer k sporu, stranám, ich zástupcom možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti. V námietke však musí okrem všeobecných náležitostí podania uviesť, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, kedy sa o dôvode vylúčenia dozvedela a dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť, pričom na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti podľa prvej vety súd neprihliada (§ 49 ods. 1, § 52 ods. 1, 2 CSP). Odvolací súd konštatuje, že námietka žalobcu spočívajúca v podozrení na zasahovanie do nezávislosti súdneho konania voči sudkyňi zo strany Ing. W. J., PhD. zostala v pozícii ničím nepodložených tvrdení, pričom ani neuvádza, kedy sa o tomto dôvode vylúčenia dozvedel, keď námietku zaujatosti je potrebné uplatniť najneskôr do 7 dní, od kedy sa strana o dôvode dozvedela, pričom na neskôr uplatnenú námietku zaujatosti súd neprihliada (§ 53 ods. 1 CSP). Pritom aj námietka žalobcu, že sudkyňa v rozpore s procesným poriadkom vylúčila dvakrát verejnosť, bola uplatnená po zákonom stanovenej lehote. Nepripustením verejnosti by pritom sudkyňa nemohla ani žalobcovi znemožniť uskutočňovanie jemu patriacich procesných práv, pričom ani sám netvrdil, aké procesné práva mu mali byť týmto postupom sudkyne porušené tak, aby došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Krajský súd zdôrazňuje, že dôvodom vylúčenia nie sú ani okolnosti spočívajúce v procesnom postupe sudcu (§ 49 ods. 3 CSP).

11. Vychádzajúc aj z uvedených skutočností, vysporiadajúc sa s podstatnými námietkami žalobcu, či už v prvoinštančnom alebo v odvolacom konaní, krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, vrátane výroku o nároku na náhradu trov konania, ktorý súd prvej inštancie vzhľadom na plný úspech žalovaných týmto priznal podľa ust. § 255 ods. 1 CSP v rozsahu 100 %.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a žalovaným ako plne úspešným aj v odvolacom konaní priznal nárok na ich náhradu taktiež v rozsahu 100 %.

13. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z

akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).